

zijn boeken den eenvoudigen daglooner, wiens religieuze aanleg veel meer op den persoonlijken geloofsstrijd gericht was dan op de breedere belangen van het Koninkrijk Gods en de Kerk van Christus. En ook dit bepaalt den voortdurenden zegen van zijn Pelgrimsreis; juist dat persoonlijke element moet telkens weer, en zeker niet het minst in onzen tijd, uitgeheven worden boven alle rumoer van den strijd om richtingen en Kerken.

Het leven van Bunyan was nauwelijks belangrijk; volgde hij in zijn jeugd de wereld na evenals zooveel, een krachtadige bekeering heeft daaraan een einde gemaakt. Invloeden van buiten zijn evenmin aan te wijzen; de gevangenschap om Christus' wil (de Stuarts waren weer op den troon gekomen, maar Bunyan wilde als prediker niet zwijgen over Christus en Dien gekruist) was als de drukking der melk, die boter voortbrengt. En verder was het zijn godvreezende vrouw, die door het mee ten huwelijk brengen van twee boeken van haar vromen vader, aan Bunyan de spijze toevoerde, die zijn hongerend hart zoo noodig had.

V. D. M.

KLANKEN UIT DE ZENDINGSWERELD

EEN GOUDMIJN.

NOG GEEN HALF JAAR NADAT DE DEELNEMERS aan de samenkomsten van den Internationalen Zendingsraad in Jeruzalem naar hun verschillende landen zijn teruggekeerd, is het volledig verslag verschenen van hetgeen daar besproken en verwerkt werd. Het bestaat uit acht flinke boekdeelen, die elk een of twee van de groote vraagstukken behandelen, die in Jeruzalem besproken werden. Het geheele werk kan met recht een goudmijn genoemd worden, waaruit ieder, die belang stelt, niet alleen in den Zendingarbeid in den engeren zin, maar ook in de vele vragen en problemen, waarmede de Zending, de wereld over, voortdurend in aanraking komt, nog menig jaar kennis en bezieling zal kunnen opdelven. Het is te hopen, dat aan velen, voor wie het aanschaffen van het geheele werk begrijpelijke bezwaren oplevert, de gelegenheid geschonken zal worden, er door middel van bibliotheken of leesgezelschappen toch kennis van te kunnen nemen. Gelukkig zijn de aparte deelen ook verkrijgbaar gesteld. Zendingboekhandel, Nassau Zuilensteinstraat 25, Den Haag.

E. V. BOETZELAER V. D.-V. D. HOOP V. S.

OVER EN WEER

Eigen taal.

C. A. P. te Den Haag las al vele jaren, ook toen zij in Afrika was, ons Blad met genoegen. Maar zij heeft een klacht. Als lid van het Algemeen Nederlandsch Verbond, en als echte Hollandsche, hinderen haar de vreemde woorden en germanismen, die zij nu en dan erin vindt.

Gaarne willen wij met deze klacht rekening houden en er onze medewerkers op wijzen. Wij-zelf streven er zoo veel mogelijk naar, ons Blad „van vreemde smetten” vrij te houden. Het is zoo waar, dat wij, Nederlanders, gewoonlijk slordig zijn in ons spreken. Maar daarom te meer moet de pers een goed voorbeeld geven en langzamerhand allen leeren, de eigen taal te gebruiken en goed te gebruiken.

Tegen overdrijving willen we echter toch waarschuwen. Als onze lezeres voor „contact” verbinding of aanraking wil gedrukt zien, verkiezen we toch het vreemde woord, omdat het burgerrecht heeft verkregen, en meer tot de lezers zegt, dan de genoemde uit eigen taal. Dit ééne voorbeeld ware natuurlijk met vele te vermenigvuldigen.

84

Mocht een lezer naar een goed Hollandsch woord zoeken voor een vreemd, en er geen vinden, dan wijzen we op de lijst, uitgegeven door het Algemeen Nederl. Verbond, met de juiste Nederlandsche woorden en uitdrukkingen ter vervanging van allerlei ismen en vreemde eenden. Ook geeft gaarne, als men twijfelt in betrekking tot het rechte woord, in dezen inlichtingen Dr. Van Weel, Helenastraat 46, Den Haag.

Beroepskeuze

Telkens bereiken ons vragen van ouders, wat ze hun kinderen zullen laten worden. Mogen we hun ten gerieve de opmerking plaatsen, die de schrijver van het artikel over het „Nat. Christ. Schoolcongres” ons bij zijn „Indrukken” over dit Congres toezond, maar waarvoor we in Nr. 6 geen plaats hadden?

De heer v. L. schreef:

Op een der Sectie-vergaderingen van de Praktische Schoolvraagstukken kwam het onderwerp „De beroepskeuze” ter sprake. 't Werd ingeleid door den heer G. J. van der Ploeg, Secretaris van de Christelijke Psychologische Centrale voor school en beroep. Aan de hand van een tiental stellingen werd de groote belangrijkheid van deze „keuze,” die van zooveel gewicht kan zijn voor het gansche leven, en die niet zonder reden door den spreker in volgorde van belangrijkheid geacht werd te volgen op de keuze eener vrouw, in het licht gesteld, en de wenschelijkheid betoogd van het scheppen van meer gelegenheid tot het verstreken van deskundige voorlichting op dit gebied — ook door samenwerking met de verschillende inrichtingen van onderwijs. Een geanimeerde bespreking volgde; en de warme aanbeveling van den heer K. Brants, aan het slot van deze samenkomst, zal velen der aanwezigen zoo niet van de noodzakelijkheid, dan toch van het groote belang dezer zaak hebben overtuigd. — Mijns inziens is dit onderwerp inderdaad van véél belang, en ik acht het zeer wenschelijk, dat onze schoolbesturen zich eens tot het bureau van deze vereeniging wenden om inlichtingen. Daarmede is niets verloren. En als men dan na kennismaking van een en ander het gewicht dezer aangelegenheid eenigermate sterker beseft, zal voorzeker menig Schoolbestuur zich als lid van deze nuttige instelling doen inschrijven.

Ouders, die voor de belangrijke vraag staan, welk beroep hun kinderen kiezen zullen, kunnen zich tot den hoofdonderwijzer van hun kinderen wenden, opdat deze door gemeld bureau hulp verleene. Zij kunnen echter ook zelf zich met genoemde Centrale in verbinding stellen. Het adres is: G. J. v. d. Ploeg, Zaanstraat 87, Amsterdam. Er verscheen ook over dit onderwerp een brochure, bij dit Secretariaat-adres verkrijgbaar, getiteld: „Iets over psychologisch onderzoek en beroepskeuze” door den geneesheer J. van der Spek.

DE VERSTEKELING i/d. „Graf Zepelin”

Prins Maurits liet zijn mannen zich versteken in 't welbekende turfschip van Breda:
De Spanjaards, die zoo knap als hij niet bleken,
aapten 't in 't hooi van Lochems wagens na.

En een van Neêrlands grootste advocaten,
die binnen Loevestein gevangen was gezet
en die men voor geen geld ontsnappen wilde laten,
heeft in een kist zich door de vlucht gered.

't Moderne leven kent geen turfschip meer
noch boekenkisten om zich te versteken;
men kiest daarvoor de reuzenstoomers eer,
waarmee reeds velen stillekens ontweken.

Doch 't allernieuwste om zich te verstoppen
is wel om met een luchtschip mee te gaan
en zoo de heele wereld eens te foppen
en allen van zoo'n durf paf te doen staan.

H. W. A.